

Dannebrog og Dannebrogsmænd. Der var ved dette Valg kun een Kandidat, nemlig Generalen. Der blev stemt ved Raaring alene om ham, og det ses af Valgbogen, at han blev valgt ved Raaring. Endvidere indeholder Valgbrevet en Bemærkning om, at der var forlangt navnlig Afstemning i Anledning af Valget. Valgløvens § 38 fastsætter, at, naar der kun er een Kandidat, som har stillet sig, og han er valgt ved Raaring, saa kunne 50 Vælgere forlange navnlig Afstemning, naar Begjæringen fremsættes inden et Kvartier efter Kundgjørelsen af Raaringens Udfald. Det ses, at der her er fremkommet en Begjæring om navnlig Afstemning. Herom hedder det i Udskriften af Valgprotokollen: Inden Udløbet af et Kvartier blev af 52 Tilstedeværende forlangt skriftlig Afstemning, men ved at gienemgaa Valglisten viste det sig, at kun 47 af de Paagjældende vare Vælgere. Valgbestyrelsen fandt saaledes, at behørig Begjæring om navnlig Afstemning ikke havde fundet Sted, og anerkjendte desaaarsag Kl. 12^{1/2}, at Raaringen maatte staa ved Magt, hvilket kundgjordes for de forsamlede Vælgere. Samme Dag, som Valget fandt Sted, er der affattet en Klage af 12 Vælgere over Valgets Gyldighed, og denne Klage gaar ud paa, at Valgbestyrelsen, eller ialtsald dens Formand, har hindret dem i at faae 50 Vælgernes Navne opgivne for at foranledige navnlig Afstemning, og disse Klagerne andrage derfor paa, at der maa ske Omvalg. Klagerne ere enige med Valgbestyrelsen i, at af de 52, der meldte sig for at faae navnlig Afstemning, vare kun de 47 Vælgere, og at der altsaa blandt disse 52 manglede 3 Vælgere i at faae Tallet op til de fulde 50; men derimod sige Klagerne, at foruden de 52 var der 3 faktiske Vælgere til Stede, som bleve hindrede af Valgbestyrelsens Formand i at stige op paa Tribunen for at stille sig som begjærende navnlig Afstemning. Efter Klagen og efter en Erklæring, som er fremkommen fra Valgbestyrelsens Formand, antog Formanden, at der ikke behøves skriftlig Begjæring for at faae navnlig Afstemning, idet der i Valgløven ikke siges Andet, end at 50 Vælgere kunne forlange Afstemning, og det tilføies ikke i Valgløven, at der skal fremkomme et skriftligt Forlangende derom. Altsaa, siger Formanden, da der meldte sig 4 Mænd for at faae navnlig Afstemning inden et Kvarters Udløb, saa anmodede han de Vælgere, som forlangte navnlig Afstemning, om at stige op paa Tribunen, og da der saa var kommet 52 op paa Tribunen, saa erklærede han, at det kunde være nok, eller at det var godt, og derfor kunde der ikke flere komme

op paa Tribunen; men efter Klagen stod der 3 faktiske Vælgere, som vilde have sluttet sig til Begjæringen om navnlig Afstemning, og det tilføies i Klagen, at der kunde være kommet mange flere Vælgere endnu frem for at forlange navnlig Afstemning. Valgbestyrelsens Formand har i sin Erklæring negtet, at han standsede ved de 52, og der er altsaa mellem Klagerne og Formandens Erklæring en Uoverensstemmelse om, hvorvidt de 3 Vælgere bleve hindrede fra at stige op paa Tribunen ligesom de øvrige 52, eller om det var Vælgernes egen Skyld, at de ikke kom til at slutte sig til de 52, der begjærede den navnlig Afstemning. Udvalget mener, at der maa gives Klagerne Veilighed til at oplyse, hvorvidt deres Andragende er rigtigt, og Udvalget foreslaar derfor, at Valgbrevets Godsfjendelse udsættes, indtil der gennem det forventede Valgbrevsudvalg er stet en nærmere Undersøgelse og Behandling af denne Sag. Jeg skal til endnu fuldstændigere Oplysning tillade mig at anføre de Ord, som findes i Klagen, og derefter den Bemærkning, som Valgbestyrelsens Formand har gjort til denne Fremstilling. Efter at det nu i Klagen er jaat, at der af nogle Vælgere er begjært skriftlig Afstemning, saa hedder det: „hvilket førte til det Resultat, at Valgkomiteens Formand, Borgmester Wahl, hød de Opfordrende til at stille sig op paa Valgtribunen; da imidlertid Borgmesteren havde talt til 50 Vælgere, blev Udgangen til Tribunen forbudt af Borgmesteren Wahl, som holdt Opgangen spærret ved at holde Haanden for, og udtalte Ordene: „Nu er det nok“, endssjøndt der faktisk stod 3 Vælgere samt mange flere, som vare færdige til at bestige Tribunen og forlange skriftlig Afstemning“. Denne Klage er, som bemærket, skrevet samme Dag, som Valget fandt Sted, den 25de Juni. Valgbestyrelsens Formands Erklæring er af 3die Juli, og det hedder deri om dette Punkt af Klagen: „Efterhaanden som de Paagjældende traadte op paa Tribunen, bleve de talte af mig og deres Fører, Kjøbmand Schott, der stod ved den anden Side; der var da 52. Alle, som erklærede at være med til at begjære navnlig Afstemning, fik Udgang, men der meldte sig ikke flere. Da de Alle vare traadte op paa Tribunen, spurgte jeg Kjøbmand S. Schott, om der nu var flere, der begjærede navnlig Afstemning, hvilket han benegtede. Havde der været flere, vilde de paa dette Tidspunkt have faaet Udgang. Naar Klagerne anføre, at Udgangen til Tribunen af mig blev forbudt, efter at 50 Vælgere havde begivet sig op, er dette absolut urigtigt. Som anført bleve Alle, der, indtil Førerens erklæ-